

Věc T-47/02

Manfred Danzer a Hannelore Danzer

v.

Rada Evropské unie

„Právo obchodních společností – Směrnice 68/151/EHS a 78/660/EHS – Zveřejňování ročních účetních závěrek – Ochrana obchodního tajemství – Porušení základních práv – Právní základ – Žaloba na náhradu škody – Nepřípustnost“

Rozsudek Soudu (třetího senátu) ze dne 21. června 2006 II - 1782

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na náhradu škody – Autonomie ve vztahu k žalobě na neplatnost (Článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES)*
2. *Předběžné otázky – Předložení sporu Soudnímu dvoru – Zpochybnění platnosti aktu Společenství před vnitrostátním soudem (Článek 234 třetí pododstavec ES)*

3. *Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky*

[Článek 288 druhý pododstavec ES; směrnice Rady 68/151, čl. 2 odst. 1 písm. f) a 78/660 článek 47]

1. Žaloba na náhradu škody založená na čl. 288 druhém pododstavci ES je autonomním procesním prostředkem, který má v rámci systému procesních prostředků zvláštní funkci a podléhá podmínkám výkonu stanoveným s ohledem na jeho zvláštní účel. Tato žaloba se od žaloby na neplatnost odlišuje v tom, že nesměřuje ke zrušení určitého opatření, ale k nápravě škody způsobené orgánem. Zásada autonomie žaloby na náhradu škody má tak své odůvodnění ve skutečnosti, že taková žaloba se svým účelem odlišuje od žaloby na neplatnost. Žaloba na náhradu škody proto musí být prohlášena za nepřijatelnou, jestliže ve skutečnosti směřuje ke zpětvzetí aktu, který se stal konečným, a jestliže by, v případě, že by jí bylo vyhověno, měla za následek zmaření právních účinků dotčeného aktu. Tak je tomu obzvláště v případě, kdy žaloba na náhradu škody směřuje k zaplacení částky, jejíž výše odpovídá přesně výši poplatku, který byl zaplacen žalobcem na základě výkonu aktu, který se stal konečným.
2. Pokud otázka týkající se výkladu práva Společenství vyvstane před vnitrostátním soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud v zásadě povinen v souladu s čl. 234 třetím pododstavcem ES obrátit se na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce. Nicméně za předpokladu, že použití práva Společenství je tak zřejmé, že neponechává prostor pro žádné rozumné pochybnosti, může se tento soud v rámci výkonu posuzovací pravomoci, která přísluší jen jemu, zdržet předložení otázky Soudnímu dvoru týkající se výkladu práva Společenství, která vyvstala při jednání před tímto soudem.

Tím spíše není tento soud povinen vyhovět každému návrhu, který je k němu podán, aby se obrátil na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce směřující k posouzení platnosti aktu Společenství.

Nestačí totiž, že účastník řízení tvrdí, že spor nastoluje otázku ohledně platnosti práva Společenství, aby dotýčný soud musel mít za to, že vyvstala otázka ve smyslu článku 234 ES. Obzvláště má tento soud právo mít za to, že o platnosti

(viz body 27–28)

zpochybněného aktu Společenství ve skutečnosti nejsou pochyby, a že tedy není namístě klást v tomto ohledu Soudnímu dvoru otázku. Dotčený soud může přezkoumat platnost aktu Společenství, a pokud nepovažuje žalobní důvody neplatnosti, kterých se účastníci řízení před ním dovolávají, za opodstatněné, může zamítnout tyto žalobní důvody se závěrem, že je akt v plném rozsahu platný. Pokud totiž soud jedná tímto způsobem, nezpochybňuje existenci aktu Společenství.

(viz body 36–37)

vána v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy a článku 47 směrnice 78/660 o ročních účetních závěrkách některých forem společností, jejichž ustanovení stanoví povinné zveřejňování ročních účetních závěrek, nemůže představovat protiprávní jednání, které by zakládalo odpovědnost Společenství. Případná protiprávnost koordinační směrnice totiž není sama o sobě dostatečná k založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství, protože tato odpovědnost může být založena pouze tehdy, je-li dáno dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům.

3. Přijetí článku 2 odst. 1 písm. f) první směrnice 68/151 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžado-

(viz bod 52)